

(Е-новине, 13.1.2011)

Е новине треш године

Није нам било свеједно када смо видели да је Славиша Лекић, у традиционалној анкети београдског магазина "Статус" у којој традиционално побеђује Б92, сврстао е-новине на четврто место у конкуренцији медијских сајтова. Утеху смо пронашли у чињеници да је оцена стигла из новинарске бранше, од оних који не би да нам се замера, мада је остао горак укус да са нама нешто није у реду, чим нас они хвале. Срећом, хитро је реаговала Нова српска фашистичка мисао, јулијански нас уверавајући, по други пут заредом, да смо и даље на исправном грегоријанском путу

[У традиционалној новогодишњој анкети](#) , за оне који живе, једу, пију и умиру по Јулијанском календару, Нова српска фашистичка мисао (НСФМ) прогласила је победнике у неколико категорија, сврставајући е-новине (Петар Луковић) на прво место Медијско-политичког треша године, испред једног Светислава Басаре који их је целе године сурово дрндао, часне и храбре Бранкице Станковић и целе редакције (инцлудинг чистачица) братског Бетона. Био је то мелем на рану коју нам је нанео "Статус", потврда да је све под контролом, све док нас Ђубре Вашљиво (ЂВ) проглашава *trash* -ом.

Анкета Ђорђа Вукадиновића бизарна је на много умоболних начина, чак и за просечног а

неупућеног посматрача. Отуда је Догађај године за НСФМ: Извештај Дика Мартија о криминалу у суседној држави Косово, а не коначно, трајно, неповратно, стопостотно осамостаљење Косова, на које је, уз правичну надокнаду, годинама балавила беспризорна булумента окупљена око НСФМ.

Када је у питању Политичар године, баш као Време и Драгољуб Жарковић, и Ђорђе Вукадиновић се једногласно сложио са собом да то може бити једино Драган Ђилас. Усамљени уредник НСФМ је навео и хуманистичке разлоге: мужевно растеривање Рома из Мишковићевог видокруга и философска али имбецилна мисао изречена непосредно након фашистичког демолирања Београда у поводу Параде поноса - “Ништа се од овога не би догодило да су сви остали у својим кућама”. На другом месту у Вукадиновићевом европејском срцу је *Томислав Николић*, који је одатле истиснуо Војислава Коштуницу само зато што “има тихи благослов међународне заједнице”. Трећи је

Ивица Дачић,

четврти је Вождовчанин

Расим Љајић

, а на петом месту је, истина не подпредседничком већ само у Вукадиновићевој памети -

Вук Јеремић

.

У категорији Политички губитник године прво место је заузео Борис Тадић, али не из разлога које би навео грађанин-сјебани, већ због “штетне резолуције о Сребреници”, “политике извињавања”, “капитулације у Генералној скупштини 9. септембра” и “оружаног наметања одржавања геј параде”. Из неког блентавог разлога на другој позицији је несрећни *Мирко Цветковић*, човек који ништа не зна и који се аполутно ништа не пита. Трећа-срећа припала је политичкој организацији

СПЦ

због унутрашњих сукоба који су “нанели огромну штету угледу Цркве”, надалеко познатој по корупцији и шибицарењу. Четврта је

Српска радикална странка у распаду

(СРСУР), а на петом месту је

Демократска странка Србије у распаду

(ДССУС), отужна организација која постоји још само у главама необавештених Вукадиновића и Коштунице.

Према скромном али извитопереном мишљењу Ђорђа Вукадиновића, Скандал године је Пресуда Међународног суда правде о Косову, а следи његов необјашњив страх од геј параде и незадовољство што ниједан јунак није бацио камен, спалио какву зграду или набавио патике приликом посете Хилари Клинтон.

Најбољу политичку рубрику према Вукадиновићевим импресијама, веровали или не, пишу *Вечерње новости*, *Политика* и *Пресс*. Ако и разумемо потребу да се незавидна финансијска ситуација поправи Бековом великодушном интервенцијом туђим новцем, остаје нејасно како је могуће, макар и у Вукадиновићевом мозгу, да водите попут Ђоке Кесића, ражалованог Вучићевића, Вељка Лалића, Мирослава Лазанског, Бошка Јакшића и Драгана Бујошевића, могу да сроче било шта смислено, а камоли “политичку рубрику” која захтева најмање два органа, оба недостатна поменутиим Службеницима.

Политички новинари године су: Милан Милошевић из НП Време, власник непотребних урадака које више ни Жарковић не може да чита; *Слободан Рељић* (НИН, НСПМ) бескомпромисни борац против правописа и логике,

Мирослав Лазански

(Политика) у улози Кристијан Аманпур,

Милорад Вучелић

(Печат) и

Батић Бачевић

(НИН). Колумнисти године су: Војислав Жанетић Духовити (Новости),

Џвијетин Миливојевић

(Данас),

Мирјана Бобић

(Новости),

Драгољуб Жарковић

(Време, Блиц),

Драгољуб Петровић

(Курир, Данас). Уредник године је Ненад Љ.Р.Т.С. Стефановић.

Разуме се да је Политичка ТВ емисија године: недољуљано чедо Оље М. Бећковић крштено као Утисак недеље (ПГ Мрежа, ТВ Б92). *Око* Зорана Станојевића (РТС) је на другом месту, а следе га емисије

Сведок

Ненада Љ.Р.Т.С. Стефановића и

Између редова

(екс Полиграф) као млохави допринос вечито неприпремљеног Југослава Ћосића.

Тако је гласовао једночлани жири (јер сви су други побегли код имућног Вучелића) из Дечанске 8.